

סופטים

הדלקת נרות	צאת השבת	רביעית
18:51	19:40	20:29
18:49	19:39	20:27
18:51	19:41	20:29
18:50	19:40	20:27

*לנוהגים 40 דקות: 18:31

הזמנים עפ"י לוח 'אור החיים'

דיבורים מתוך שיעוריו השבועיים של הרב"ג עופר ארז

חודש אלול - 'חודש הרחמים והסליחות'

אנחנו נמצאים בימים שכל השנה הבאה תלויה בהם אז נדבר קצת מהעניין של אלול וראש-השנה. חודש אלול נקרא 'חודש הרחמים והסליחות' - רבינו הארי"ה הקדוש כותב שי"ג מידות של רחמים נפתחים בחודש אלול ואנחנו יכולים לפעול הרבה מאוד פעולות בחודש הזה, כמובן שזה הכנה לראש-השנה ולימים הנוראים. העבודה של חודש אלול זה העבודה של התשובה, השאלה היא מה אנחנו צריכים לעשות כדי לחזור בתשובה? בספר ירמיהו אומר הנביא לעמ"י בשם

הקב"ה: 'הנני נשפט אותך על אמרך לא חטאתי' - יש דיוק מאוד גדול והרבה מאוד מהמפרשים עומדים על הדיוק הזה

הבני יששכר והנודע ביהודה

הטענה של הקב"ה לעמ"י היא 'על אמרך לא חטאתי' - 'הבני יששכר', 'החיד"א', הנודע ביהודה ועוד רשימה ארוכה של מפרשים מדייקים פה דיוק מאוד לא פשוט: הקב"ה אומר לנו: אני לא שופט אתכם על מה שחטאתם, אני שופט אתכם 'על אמרך לא חטאתי' - מיד מתעוררת פה השאלה: ומה עם החטאים עצמם? עליהם אין משפט? הרי הקב"ה לא אומר שהוא שופט על החטא עצמו, מכאן מדייקים הרבה מהמפרשים ומגדולי ישראל שעיקר התביעה על האדם זה לא על עצם החטא אלא על הכחשת החטא, כשאדם אומר לא חטאתי, על זה יש תביעה. הבני יששכר, החיד"א ועוד, כותבים שבאמת על החטאים יש הרבה לימוד זכות, אחרי הכל אנחנו נמצאים פה בעולם הזה. בוודאי שאין לנו היתר לחטוא, אנחנו צריכים להשתדל בכל יכולתנו להיות בבחינת 'סור מרע ועשה טוב', אבל עם כל זה המציאות של האדם בעולם הזה היא מציאות לא פשוטה ולא קלה, יש יצר הרע מאוד גדול שמכשיל אותנו, לאו דווקא בעבירות, זה יכול להיות מידות לא טובות

כועסים מתגאים ומקפידים..

אנחנו כועסים, מקפידים, מתגאים וכן הלאה וזה המציאות של העולם, העבודה שלנו בחודש אלול היא להתבונן איפה נכשלנו במשך כל השנה, לכל אחד יש את הבחינות שלו - את זה שאנחנו נכשלים הקב"ה יכול להבין, אבל הקב"ה שואל: למה אתם לא מבקשים סליחה ולא מבקשים מכאן ואילך לא להיכשל יותר? יש כאלה שאומרים את הווידוי בסליחות והם מכוונים על החילונים שלא יודעים להגיד סליחות אבל צריך לדעת שכל העבודה שלנו זה להתבונן על מה שאנחנו נכשלים ואז האדם יכול לצאת זכאי בדין מכיוון שהקב"ה רוצה שנתבונן בדרכים שלנו ונראה איפה אנחנו נמצאים, הקב"ה אומר לאדם: אל תלביש על עצמך לבושים שהם לא שלך. אתה רוצה לצאת נקי וזכאי בדין? אם אדם יודע את האמת והוא הולך בדרך האמת, אז הוא יכול בקלות לצאת זכאי בדין - זה מה שמלמד אותנו הנביא ירמיהו: הקב"ה רוצה מאתנו את ההתבוננות, הוא נתן לנו שכל כדי שנתבונן על עצמנו

מצווה עושה תיקון

צריך להקדיש לפחות 15 או 20 דק' ביום איך אנחנו מתנהגים בשמירת העניינים, איך מתנהגים במידות כמו כעס, גאווה וכן הלאה - יש לדעת, אבל אנחנו צריכים להתבונן במה שאנחנו יכולים לדעת, את זה ומבקשים מהקב"ה מעומק הלב סליחה וכפרה ומבקשים שלא ניכשל יותר בדבר הזה, למעשה עשינו את החלק שלנו בתשובה - כמו שעבירה עושה קלקול, כך

מצווה עושה תיקון, זה מה שרבינו אמר 'אם אתה מאמין שיכולים לקלקל, תאמין שיכולים לתקן' - ככל שאדם יזכה יותר ויותר ללכת בדרך הזאת, כך עם הזמן יסייעו לו משמייים

היסוד הראשון של חודש אלול

ברגע שהקב"ה רואה שאדם עושה את ההשתדלות שלו, אז הוא יסייע לו ויפתח לו - זה היסוד הראשון של העבודה של חודש אלול: להשתמש בשכל שהקב"ה נתן לנו ולהתבונן בדרכים שלנו, לראות איפה טעינו וכן הלאה. בשעה שנתן הנביא בא לדוד המלך וסיפר לו את הסיפור על 'כבשת הרש' (על העשיר שלקח את הכבשה היחידה שהיתה לעני) הוא שאל את דוד המלך: מה הדין של אותו עשיר? דוד המלך הלך לפי האמת ואמר: בן-מוות האיש. אמר לו נתן הנביא: אתה האיש. אתה בעצמך אותו עשיר שלקחת את כבשת הרש. מיד אמר דוד המלך: חטאתי להשם - שימו לב, דוד המלך לא מנסה לתרץ שום תירוץ, הוא לא בא ואומר: מה הבעיה? קודם כל היא לא היתה אישה נשואה אלא היא היתה גרושה מכיוון שכל מי שיוצא למלחמה בצבא דוד נותן גט לאשתו. וחוזר מזה דוד המלך היה בעל רוח הקודש והוא היה יכול להגיד לנתן הנביא: אני לא מבין מה הטענה? הרי בת-שבע מיועדת לי מששת ימי בראשית. אני ובת-שבע צריכים להביא את מלך המשיח לעולם - דוד המלך יכל להגיד את כל הדברים האלה אבל אנחנו רואים שברגע שנתן הנביא הוכיח אותו, דוד המלך לא מחפש תירוצים אלא הוא מיד אומר לנתן הנביא: חטאתי להשם.

האישה שנתת לי הרביצה לי עד שאכלתי

חז"ל אומרים דבר נורא מאוד. כאשר הקב"ה שאל את אדם הראשון: 'המן העץ אשר צויתך לבלתי אכל ממנו אכלת?' אדם הראשון ענה: 'האשה אשר נתתה עמדי הוא נתנה לי מן העץ ואכל' - אדם הראשון לא מיד מודה. שמעתי מאחד מהצדיקים שאמר שאם אדם הראשון מיד היה אומר: אכלתי. אז יכול להיות שהוא אפילו לא היה מגורש מגן-עדן. חז"ל אומרים שזה היה פגם מאוד גדול ברגע שהוא השליך הכל על האישה. שימו לב, לא רק שאדם הראשון לא מודה אלא הוא עוד מתלונן על הקב"ה 'האשה אשר נתתה עמדי' - אתה נתת לי את האישה הזאת. אומר בעל הטורים שאדם הראשון אמר להקב"ה כך: האישה שנתת לי, היא 'שהכיתי בעץ עד

העלון מוקדש להצלחת כוחות הביטחון והחיילים היקרים שלנו,

ולרפואת הגוף והנפש של כל הפצועים ולחזרה

של כל החטופים, השבויים והנעדרים במהרה בבריאות הגוף והנפש.

ולהבדיל לעילוי נשמת כל הנופלים במלחמת חרבות ברזל - השם יקום דמם!

בעזרת השם, רק ביחד ננצח!!!

ששמעתי לדבריה - אני רק רציתי לומר מכות לכן הייתי חייב לאכול. אומרים לנו חז"ל דבר נורא: כשדוד המלך אמר 'חטאתי להשם' הוא מיד תיקן את החטא של אדם הראשון, אבל הקב"ה נתן עוד צ' אנס לתקן את הדבר הזה..

איך אנחנו מתנהגים גם כשאנחנו צודקים?

ויאמר השם אל קין אי הבל אחיך? ויאמר לא ידעתי, השמר אחי אנכי? עכשיו הרגת את קין ואתה אומר להקב"ה: השומר אחי אנוכי? אנחנו צריכים לדעת שאדם הראשון היה אדם מאוד-מאוד גדול, אין לנו שום השגה בכלל מי זה היה אדם הראשון, כל הנשמות היו כלולות באדם הראשון. רבינו האר"י הקדוש כותב שלא נחשוב לרגע שקין הוא אדם פשוט, קין יותר גבוה מהבל בשורש ולעיתים לבוא הנשמות של קין יהיו יותר גבוהות מהנשמות של הבל. אלו 2 אנשים מאוד גדולים שחטאו ומה אנחנו רואים? הכחשה. לכן אנחנו צריכים לתקן את הדבר הזה ומי שהתחיל את התיקון הזה היה דוד המלך שמיד אמר 'חטאתי להשם' - זה העבודה של חודש אלול. אם יש מחלוקת בבית או בעבודה זה לא משנה מי צודק, בחודש אלול אנחנו בודקים איך אנחנו מתנהגים גם כשאנחנו צודקים. לפעמים יכול להיות שאדם צודק בעצם המחלוקת אבל זה שהוא רוצה להרביץ לחבר שלו, בזה הוא לא צודק ואנחנו צריכים לתקן את הנקודה הזאת..

אם נעשה דין למטה אין נעשה דין למעלה

בחודש אלול אנחנו צריכים לעשות עבודה של התבוננות כדי לראות את האמת ולזכור לא לפחד לומר את האמת, כי אדרבה יש כזה יצר הרע שאומר לנו: אם אתה תגיד את האמת אז ידעו אותה, כל עוד אתה לא אומר אז לא ידעו אותה - צריך לדעת שבשמיים יודעים בדיוק איפה אנחנו, מה מעשינו ומה המציאות שלנו. ההמתקה של הדינים זה ההודאה על האמת ועל זה כתוב במדרש רבה פרשת שופטים (ה,ה): 'אמר רבי אליעזר, אם נעשה הדין למטה, אין הדין נעשה למעלה, ואם לא נעשה הדין למטה, הדין נעשה למעלה' - באמת הקב"ה ברא את העולם במידת הדין אבל אין הכרח שהדין יהיה למעלה..

ראש השנה עד שמחת תורה

זה היה היסוד של העבודה של חודש אלול. עכשיו נתבונן בראש השנה שזה למעשה נמשך עד שמחת תורה וזה נבנה שלב אחרי שלב. חכמינו זכרונם לברכה אומרים לנו שבראש השנה נקבעת כל המציאות שלנו למשך כל השנה. אדם לא יכול לעשות הרבה עבודות ביומיים של ראש השנה, אבל אנחנו כן יכולים לפעול ולעשות כמה דברים: עיקר העבודה בראש השנה זה לגלות את הרצון שלנו, מה אנחנו רוצים. זה מתחיל מערב ראש השנה, ללכת ארבעים ושמונה שעות ולתאר איך אנחנו רוצים את החיים שלנו, איך אני זוכה לתת צדקות למשפחות עניות וכן הלאה, אח"כ לחשוב איך אתה קם חצות, עושה שעה התבודדות, אחרי זה לומד ליקוטי מוהר"ן, זוהר הקדוש וגמרא - ביומיים של ראש השנה צריך לגלות את הרצונות שלנו להקב"ה.

יום הכיפורים, שמחת תורה והושענה רבה

לאחר מכן יש שבועיים שבהם אנחנו חוזרים בתשובה ושוב אנחנו מגלים את הרצונות, שזה יום הכיפורים ושמחת תורה, עד שבהושענא רבה יש את הפתקאות שם נכתב ונחתם מה שקבעו לנו בראש השנה, לכן אנחנו מתפללים הרבה ועושים הקפות, למחרת יש את שמחת תורה שאז מתחילה כל העבודה שלנו. היסוד של הדבר הוא לגלות רצונות טובים לפני הקב"ה כמו שרבינו כותב בשיחות הר"ן כ"א: 'בראש השנה צריכים להיות חכם שיחשב רק מחשבות טובות'. עיקר העבודה של חודש אלול וראש השנה זה העבודה של הרצונות, שכל אחד יתבונן מה הוא באמת רוצה בעולם הזה, אם אתה רוצה חצי מיליארד דולר אז תבקש חצי מיליארד דולר. מישהו אמר לי שהוא אוהב מרצדס, אז אמרתי לו: תבקש מרצדס, אדרבה עכשיו

חוממים את הכל, אבל אם אדם מבין שהתכלית זה לרצות לעסוק בעבודת השם מתוך שמחה, אהבה והארה פנימית שזה פי אין-סוף מכל הצלחות העולם הזה, אזי הוא לא ירצה את הגשמיות, להפך זה סתם מבלבל אותו. העבודה שלנו היא להתבונן ולהשיב אל הלב מה אנחנו באמת רוצים ולא יזהר 'דוכן' כדאי לנו ללכת בראש השנה..

לנסוע להתבודדות עם מרצדס או ב.מ.וו

בתוך לב האדם יש רצונות של העולם הזה, בוודאי שעוד לא זכינו לתקן את הכל. אם אדם לא עושה את ההכנה הזאת אז הוא בא ורוצה רוחניות עם גשמיות. הוא רוצה ללכת להתבודד כל יום בשדה, אבל אחד רוצה לנסוע לשדה עם מרצדס ואחד רוצה לנסוע לשדה עם ב.מ.וו - אם אדם לא עושה את הבירור הזה בתוכו אז הוא בעצם בא עם הערבוב הזה לראש השנה. לכן אעפ"י שזה קיים בתוכנו בגלל שאנחנו לא מלאכים, עם כל זה ההכנה הזאת לראות מה אנחנו באמת רוצים מאוד מועילה ואנחנו צריכים להגיד להקב"ה: אעפ"י שיש לי רצונות לב.מ.וו, למרצדס ולא יזהר וילה קטנה, אני באמת מבקש ממך שתעזור לי להגיע לנקודה של התכלית האמתית, אעפ"י שיש לי בלב כל מיני דמיונות ושטויות. העבודה של ראש השנה זה מחשבות טובות, הכוונה לחשוב על הדברים הטובים שאנחנו רוצים לזכות להיות בתוכם כל השנה. צריך לדעת כלל גדול שכמו שאנחנו בונים בית, אזי יש זמן שלוקח לבנות את הבית, הבית לא יורד מהשמיים, צריך לעבוד על הבית..

לעשות הכנה לדברים טובים

צריך לבנות קירות ורצפה ותקרה וכן הלאה, ואחרי שבונים את הבית אז אפשר להתחיל לקטש אותו, לצבוע אותו באיזה צבע שרוצים ואז להביא את הריהוט ולתלות תמונות והשלב השלישי זה שאנחנו עוברים לגור שם. אז יש לנו 2 שלבים עיקריים: 1- העבודה על הבית. 2- המגורים בבית - זה נקרא בלשון הקבלה 'גבורות וחסדים'. אומר רבינו האר"י הקדוש שראש השנה זה יום של דין וגבורות ואחר-כך בסוכות מגיע העניין של החסדים. ברוך השם אנחנו רוצים דברים טובים אבל כדי שנוכל לקבל את הדברים הטובים צריך לעשות הכנה לקבל את הדברים הטובים, הכוונה להכין כלים. הכנת הכלים זה נקרא גבורות, והגבורות חייבות להיות לפני החסדים. כדי לקבל את האור הא-לוקי צריך שיהיה כלים לקבל את זה והכנת הכלים זה נקרא גבורות - מה שנקבע בראש השנה זה סדר הכנת הכלים שתהיה לנו כל השנה, הכוונה מה אנחנו צריכים לעשות ולעבור כדי לקבל את האור של השם

לקבל את האור של הקב"ה!

כשמבקשים מהקב"ה את הרצונות הטובים אנחנו צריכים לבקש מהקב"ה עוד בקשה, זה נקרא בקשה צדדית: שכל זה יבוא בהמתקה גדולה, שהכנת הכלים לא תהיה בצער ובייסורים גדולים. מכיוון שלבנות בית זה עבודה קשה אבל אם יש פועלים טובים ומכשור מתקדם אזי הרבה יותר קל לבנות את הבית - זה נקרא לבקש מהקב"ה שכל הגבורות של ראש השנה יהיו בהמתקה. כל מטרתנו בראש השנה זה לבנות את הבית, הכוונה מה נצטרך לעשות, לעבור ולעבוד כדי שנוכל לקבל את הבית שלם, הכוונה לקבל את האור של הקב"ה וזה התיקון של הגבורות, ולבקש שכל זה יבוא בהמתקה..

כל לילה בשדה בחצות, אח"כ גמרא ונץ

כתוב בספרים הקדושים שהגבורות יורדות בזמן תקיעת השופר, לכן אפשר לבקש לפני התקיעות ולכוון בתקיעות שהם יהיו ממנוקות. אחת הפעולות שאנחנו עושים בתקיעת השופר נקראת 'למתק את הגבורות'. העבודה שלנו בראש השנה זה הנקודה של הרצונות - היסוד הגדול זה מה שאמר לנו רבינו לחשוב מחשבות טובות, הכוונה לרצונות טובים, תחשוב בדעתך איך בכל לילה אתה בשדה בחצות, אח"כ תחשוב איך אתה לומד גמרא, מתפלל בנץ וכן הלאה והלאה - אבל אדם אומר: אני לא שייך לכל זה. בסדר, אבל בראש השנה לא אומרים לך לעשות, אומרים לך לרצות.

קהל חלה בהפצה

הפצה חובקת עולם

של הרה"ג עופר ארז שליט"א

02-650-29-29

OFFERETZ.CO.IL

לקבלת העלון במייל: Orhadaat148@gmail.com

מוקדש לעילוי נשמת החייל היקר והאהוב רואי ששון הי"ד בן אסנת וזדד הי"ו ולע"נ החייל היקר והאהוב סמל אפיק טרי הי"ד בן אבשלום ואושרית הי"ו

2 אור הדעת | שופטים

מה אכפת לך לרצות? הרי הקב"ה הוא כל יכול והוא יכול לתת לך את הדבר הזה.
הוא רחוק מקבלת עול מלכות שמיים.
אנחנו רואים שחז"ל תיקנו לנו בתפילות של ראש השנה 3 ברכות נוספות שהן: מלכויות, זכרונות ושופרות. למעשה השלוש בחינות האלה זה כלליות העבודה שלנו במשך כל השנה כולה. האמונה וההתקרבות להקב"ה זה בכלליות אבל אחרי זה יש התבוננות יותר פרטית. כדי לזכות ולבנות את הבניין של הרצונות צריך לתקן את הבחינה שנקראת מלכויות, הכוונה לקבל עול מלכות שמיים - אנחנו רוצים לקבל את המלכות של הקב"ה עלינו. מישהו אמר לי: ברוך השם זכותי ואני שומר תורה ומצוות ויש לי יראת שמיים, אז מה העבודה שלי במלכויות? אמרתי לו: נכון, עצם העבודה שאדם מקיים את התורה ואת המצוות אז בוודאי שזה נקרא שהוא מקבל את המלכות של הקב"ה, אבל צריך לזכור שברוחניות תמיד יש רובד בתוך רובד. יכול להיות שאדם בבחינת המעשים מקבל עול מלכות שמיים, אבל בבחינה של הפנימיות, של הלב ושל הנפש שלו הוא עדיין רחוק מקבלת עול מלכות שמיים.

ניסיונות, קשיים, התמודדויות והסתרה
לקבל עול מלכות שמיים בחיצוניות זה לעשות את מה שהקב"ה רוצה ולהימנע מהמעשים שהקב"ה לא רוצה שנעשה, זה ההתחלה והיסוד לתקן את המקום שנקרא מלכות השם. הקב"ה מנהיג את כל אחד ואחד מאתנו לפי סודות ההנהגה, אנחנו רואים שאנחנו עוברים ניסיונות, קשיים, התמודדויות והסתרת פנים וזה חייב להיות מכיוון שכך הקב"ה ברא את העולם. לפני שכל אדם מגיע ל'ויהי אור' הוא חייב לעבור קודם 'והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום'. אנחנו חייבים לעבור את זה ורואים בחוש איך כל אחד צריך לעבור את כל הניסיונות והקשיים - צריך לדעת שעיקר עבודת האמונה וקבלת עול מלכות השם זה דווקא במקום הזה של ההסתרה, כיצד? כאשר מקבלים את זה באהבה ובשמחה. אין דבר יותר גדול מזה שאדם יכול לקבל את כל מה שעובר עליו באהבה ובשמחה. עיקר שלמות האמונה וקבלת עול מלכות שמיים נמדד בנקודה הזאת של ההסתרה שאנחנו לא מבינים מדוע הקב"ה מנהיג אותנו כך

מאדם הראשון ועד המשיח
חייב להיות לכל אדם מאדם הראשון ועד ביאת משיח צדקנו הסתרת פנים. אין אדם שיכול לעבור את העולם הזה בלי הסתרת פנים - זה חוק בבריאה, כל אחד חייב לעבור את זה. באמת יש פה ניסיון מאוד גדול וזה עיקר העניין של המלכויות בראש השנה. צריך לכוון במלכויות שנזכה כל הזמן רק להתחזק יותר ויותר ושנקבל באהבה ובשמחה את כל מה שהקב"ה מעביר אותנו. צריך לדעת שככל שאדם זוכה להעמיק וללכת בדרך הזאת, הוא זוכה להיות בן העולם הבא. אדם שמקבל את כל ההנהגה באהבה ובשמחה זה בעצמו מביטח לו שהוא בן העולם הבא, זה העניין של המלכויות

תעצור ותשאל: למה באתי לכאן בכללי?
ר' עקיבא הוא שורש התורה שבע"פ וכל ימי חייו היה שגור בפיו: 'כל דעביד רחמנא לטב עביד' - אנחנו רואים פה פלא, כמה שר' עקיבא היה חכם כ"כ גדול, אבל עבודת הלב שלו היתה כל הזמן ללמד זכות על הקב"ה - אם עשית כך, זה רק לטובה - זה העניין של המלכויות בתפילה של ראש השנה. אח"כ יש זכרונות, אנחנו מברכים 'זוכר הברית'. יש בזה כמה סיבות מדוע תיקנו את הברכה הזאת. דבר אחד אנחנו מבקשים מהקב"ה: שיתעורר וזכרונו לפנינו, כדי שכל אחד מאתנו יזכור את הקב"ה. אבל בד-בבד יש פה עוד כוונה של עבודה בדבר הזה, שאדם יכול להיות תמיד יזכור את הקב"ה, מכיוון שעיקר העבודה של היצר הרע היא להפיל שכחה על האדם. לפעמים אנחנו יכולים למצוא את עצמנו שעות חושבים על איזה עניין ובכל הזמן הזה בכלל לא חשבנו על הקב"ה, אנחנו מגיעים למנחה ואדם צריך

לעצור ולחשוב דקות ולשאול: רגע, למה באתי לכאן בכללי? ! כל זה מרוב שרדנו העולם מתקן את הברית? זוכה לזכור את הקב"ה
ראיתי בשם אחד הצדיקים שכותב שהתכלית של האדם היהודי זה שלא ימוש זיכרון השם מנגד עיניו 24 שעות ביממה - לעתיד לבוא תהיה לנו המדרגה הזאת ואנחנו נזכה לקיים זאת 24 שעות, כתוב בספרי המקובלים שכשאדם זוכה לזה אזי נפתחים לפניו כל ההיכלות. כפי כמה שאדם זוכר את הקב"ה כך הוא זוכה שיתפחו לפניו ההיכלות והוא יכול להתחיל לטייל בהיכלות וזה כבר בחינה של השכר שיהיה לעתיד לבוא. המקובלים אומרים שכשאדם מצייר את שם השם לנגד עיניו זה מתקן את הבחינה של הזיכרון. דבר נוסף שדנים אותו עליו בראש השנה זה העניין של הזיכרון. כפי כמה שאדם זוכה לתקן את הברית כך הוא זוכה לזכור את הקב"ה, לפי תיקון הברית הקב"ה זוכר אותנו ואנחנו אותו. זה אחד הניסיונות הכי גדולים בדור שלנו והיצר הרע שולח לנו את הדמיונות שלו בכל שנייה. זה באמת ניסיון מאוד קשה, אבל צריך לדעת דבר אחד בנקודה הזאת: זה שיש בזה ניסיונות זה הכרח המציאות, אין אדם שאין לו ניסיונות בדבר הזה, לכן שאדם לא יתבלבל ויפול בדעתו מזה שהוא רואה שיש לו מלחמות בדבר הזה, מכיוון שזה חייב להיות. אז מה אנחנו יכולים וצריכים לעשות? לדעת להעלות כל הזמן את כל מה שעובר עלינו לדיבור עם הקב"ה

תבקש מהקב"ה סיעתא דשמיא ורחמים
ברגע שאתה רואה שעובר עליך כל מיני דמיונות ובלבולים, מיד תיקח את הדבר הזה ותספר להקב"ה מה עובר עליך, אל תתבייש. תבקש ממנו סיעתא דשמיא ורחמים על הדבר הזה - צריך לדעת שברגע שאדם עושה את זה אזי כל מה שעובר עליו לא נקרא קלקול. קלקול זה שאדם שט ומטייל עכשיו באיזה עולם עם הפקה של הוליווד והוא שוכח את הקב"ה ולאט-לאט נברא לו עולם דמיוני, אבל אם אנחנו לוקחים את המקום הזה לדיבורים עם הקב"ה ומגלים לפנינו רצונות שאנחנו לא רוצים את הדבר הזה, זה העבודה שלנו לתיקון הברית וכפי תיקון הברית כך האדם זוכה לזכור את הקב"ה, זה הבחינה של הזכרונות. **כעוזכים שיפתחו לנו המוחין**
לאחר מכן יש את הבחינה של השופרות, אנחנו אומרים: 'תקע בשופר גדול לחרותנו' - רואים שהעניין של שופר זה חירות, כשעבדים יוצאים לחירות אזי תוקעים בשופר. מהי החירות האמתית של הנשמה של האדם היהודי? צריך לדעת שאנחנו נרגיש חירות אמתית רק במקום אחד, כשנפתחין המוחין של האדם. ברגע שנפתחין לאדם המוחין והוא מתחיל לקבל השגות בתורה, באמונה ובקדושה זה בעצם המקום של החירות. כל עוד המוחין שלנו סגורים ואנחנו לא יכולים להשיג כל פעם עוד ועוד דברים בתורה וביראת שמיים, זה העבדות האמתית של הנשמה, אך כשאנחנו זוכים שיפתחו לנו המוחין, שם אנחנו יוצאים לחירות. לכן העניין של שופרות זה חירות..

לקבל את ההנהגה יותר באהבה ושמחה
תקיעת השופר זה פתיחת המחסומים והדלתות שיש על המוחין הסגורים שלנו ואז האדם מתחיל להבין ולהשיג השגות, וככל שהמחשבה והלב של האדם נמצאים יותר בתורה ובהתבוננות של אמונה והשגות, צריך לדעת ששם האדם מרגיש יותר ויותר את עולם החירות - למעשה זה החירות האמתית שלנו, אין מושג של חירות אחרת בעולם. כל המושגים של חירות וחופש זה הכל זמני ופרטי פה בעולם הזה, אבל החירות האמתית היא החירות הנצחית וזה העניין של השופרות. כפי כמה שאנחנו זוכים לתקן את המלכויות והזכרונות אז אנחנו זוכים לתקן את השופרות, הכוונה היא שככל שאדם מקבל את ההנהגה של הקב"ה יותר באהבה ובשמחה, משם הוא זוכה יותר לזכור את הקב"ה ואז למעשה הוא זוכה שיפתחו לו כל השערים. לכל אדם יהודי מהגדול ביותר עד לקטן ביותר יש כוח בנשמה לראות מסוף העולם ועד קצהו,

לתרומות והקדשות: 0525-39-59-85

להצלת: שלמה בן ראובן, יהודית בת שולמית, יצחק בן מסעודה, אביבה בת אסתר, גל יונתן בן אביבה, הילה בת מרים, רון בן אביבה, ליאור בת אביבה, יוסף-חיים יהונתן בן שמחה, יוכבד בת רחל, נתן בן אסתר ובי"ב, אוריאל ושרה עמרם, דביר-אהרון בן אילת, הודיה בת אילת, אהרון בן חנה, אהובה שירה בת ציונה, אדל בת אורלי, דוד בן אורלי, שיראל בת סיגלית, סיגלית בת רבקה, אורטל בת שולמית, דבורה בת פני-פריחה, יונתן בן עדנה, אביעד בן כוכבה, אליז בת חביבה, הראל בן אליז, עוז בן אליז, נחמן בן חנה, לאה-רחל בת עדינה, מירי מרים בת ניקול, בת-שבע בת יממה, שמואל-אליעזר בן עדי, שלומית בת נדרה ויוסף, אלעד בן גילי, הרב אליעזר בן עטיה, אור בן אליז, דניאל בן מירה, **לרפואת:** שולמית בת גמאל, יונה בת בניה, שמחה בת זינה, זהבי בת שרה, יוסף בן כרמלה, אודט בת מזל, רפאל נחשון בן ברכה, אהרון בן סעדה, אדל בת אורלי, אורלי בת שרה, כרמלה בת מרים, עוזיאל בן פשייד, שרונה בת שרה, הרב יוסף נתיאן בן שרה, אסתר בת רחל, תמר-פרידה בת סוזן-רחל, חיה-רחל בת עישה, מסעודה קצב בת חוה, יצחק בן מסעודה, יעקב בן אביבה, שלומית בת נדרה ויוסף, מירב בת רחל, תמר דבורה בת יעל, יוסף יניב בן מרים, כוכבה בת מרים שוקת, אסנת יהודית בת עדנה, הרב שלום ארוש בן ימנה, עדנה בת שרה.

לעילוי נשמת: ראובן בן סאלם, ר' יעקב מורי בן סעיד, נחמן בן ר' יעקב, לבני בן ר' יעקב, נחום בן ר' יעקב, שלום בן אורח, לוי שאלתיאל בן שלום, יוסף-חיים בן אברהם, רפאל בן עובדיה חבני, ממתיהו בן רחל, אפרים בן מנחם דב, מרים בת אירן, משה בן פסח, שרה בת ישראל אלטר, הרב ישעיהו בן מזל, שירת-מרים בת שני ורן, שמואל בן יחיא ושרה, שלמה בן בניה, שרה בת לאה, מזל בת אסתר, יחיא סמי בן לאה, בנימין בן לאה, בועז בן רומיה, ארז בן דליה, ישראל בן יעקב גלס, אסתר בת רבקה, משה בן רחל, שמעון בן רחל, נדרה בת גורדיה, יעקב בן פרחא, ניסים בן חפסיבה, משה דמתי בן שמחה, אברהם בן לאה, שלמה אליהו בן שמחה, אברהם בן חיים, יצחק בן רחל, יצחק בן שרה, מרת בת רבקה וירה, שושנה פרחי בת חוה, אברהם פרחי בן חוה, שושנה בת לאה, מרים בת ציפורה, אברהם בן שמחה, ישראל בן אביבה, אדריאן בן רומיה, חננאל חן בן אוריאל, אברהם בן נעמה, שוליקה בת מסעודה, יצחק בן מלכה, מ"ה קדושי-מרון בתוכם משה-שמחה בן שושנה, יוסף עוזי בן סעיד וחממה, אילנה דליה בת טובה, טובה בת כחילה, ר' שמעון הכהן בן הגאון ר' יחיאל פישל, מרת רבקה-מרים בת הר"ר שלמה, שירן בת מרגלית ויוסף, ישראל בן מרגלית, אדל בת ג'מילה, עזרא בן חלוה, דוד בן מרים, סעדה בת שוליקה, יצחק בן לאה, נחשון בן ברכה, לירז בת רחל, אודל בת אילנה, יעל טוהר בת נוגה, סרה הי"ד בן לירן והילה, נאגי' בן ירדנה ויעייתו גל גאולה בת אסתר הי"ד, אליה בן חבבה, אילנה בת שרה סברסר, תקווה בת ורדה, יונה אברהם בן רחל, שלום מלול בן עישה, יוסף בן שמעון, אבידן בן מלכה, שרונה בת חיים, מירה בת נדרה, יהושע בן עיישה. וכן לעילוי נשמת מרת תחיה בת ברכה ע"ה.

מוקדש לעילוי נשמת נאגי' עבדוש בן ירדנה ורעייתו גל גאולה בת אסתר השם יקום דמם !!! אור הדעת | סופטים 3

זה המהות שלנו וזה המקום האמיתי שלנו, העולם הזה הוא רק גלות לצורך עבודה!
הוא הולך לישון והנשמה עולה למעלה...
 היו צדיקים מאוד גדולים שזכו לעשות את העבודה הזאת והמחשבה שלהם היתה מסתובבת למעלה ולמטה כהרף-עין. רבינו האר"י אמר לר' חיים ויטאל שיש לו רשות להכנס לכל ההיכלות למעלה ולשמוע כל חידוש תורה שאומרים למעלה, בלילה הוא הולך לישון והנשמה עולה למעלה, אז שואלים אותו: לאן אתה רוצה ללכת? אז פעם הוא רוצה לשמוע תורה מיונתן בן-עוזיאל, פעם הוא רוצה לשמוע תורה מר' שמעון בר-יוחאי - באמת כל יהודי בנוי לבחינה הזאת וזה המקום האמיתי שלנו, אבל הקב"ה ברא סדר עבודה בעולם הזה וזה העניין של הזכרונות והמלכיות ואז גם זוכים לשופרות שזה עולם החירות כשנפתחין המוחין של האדם.

שתי נשים: האחת אהובה והאחת שנאה
 זה בחינה אחת של העבודה בראש השנה אבל יש התבוננות נוספת בכל הסדר של העבודה והבניין שאנחנו צריכים לעבוד בראש השנה: בפרשת כי תצא ראינו שיש הרבה מצוות, על אחת מהמצוות יש כמה וכמה קושיות. בתחילת הפרשה כתוב: 'כי תהיין לאיש שתי נשים האחת אהובה והאחת שנאה... לא יוכל לבכר את בן האהובה על פני בן השנואה הבכר... כי הוא ראשית אנו לו משפט הבכרה' - התורה מספרת לנו על איש שיש לו שתי נשים, האחת אהובה והאחת שנאה, שואל הרב יצחק אייזיק מזידיטשוב שאלה יפה ומתבקשת, כתוב בתורה 'האחת אהובה והאחת שנאה' יש כאן אות 'הא' מיותרת. לכאורה היה יותר מתאים להגיד: אחת אהובה ואחת שנאה. מה העניין של ה'הא' הנוספת? זאת 'הא הידיעה'. אומר הרב מזידיטשוב שהא הידיעה שבפסוק הזה פירושה שהאהובה והשנואה שכתובים בפסוק שלנו זה אהובה ושנואה ידועות, אנחנו כבר מכירים אותן. הא הידיעה הופכת אותם לשתי נשים ידועות שכבר שמענו עליהן, לכן אנחנו כבר מכירים אותן
לא יעלה על הדעת שיעקב שנאה את אשתו

אומר הרב מזידיטשוב שיש שתי נשים שאנחנו כבר מכירים שהן אהובה ושנואה והן לאה ורחל. כל הפרשה הזאת מרמזת לנו על העניין של לאה ורחל. כתוב בפסוק 'וירא השם כי שנואה לאה' שואל הרב מזידיטשוב: וכי יעלה על הדעת שיעקב אבינו שונא את אשתו?! א"א להתחיל אפילו לחשוב בדבר הזה ובוודאי שיעקב אבינו לא שונא את לאה - אז מה עומק הדבר? יעקב, לאה ורחל מצד גודל קדושתם ומעלתם והעבודה שהם עשו בעולם הזה, תיקנו סדרים שלמים של הנהגות לכל הדורות, לכן היום יעקב, לאה ורחל לא נקראים רק על שם העניין הפרטי שלהם אלא גם על שם שהם תיקנו סדר הנהגה שלם בכל הדורות. כשאנחנו אומרים היום לאה ורחל זה סדר הנהגה שהקב"ה מנהיג אותנו, זה הסיבה שאנחנו אומרים תיקון חצות שזה תיקון רחל ותיקון לאה - לאה ורחל הפרטיות לא צריכות שנתקן אותן, ברוך השם הן מתוקנות הרבה-הרבה יותר מאתנו. כשאנחנו אומרים תיקון לאה ותיקון רחל הכוונה על איזה בחינה של הנהגה שהקב"ה מנהיג אותנו שנקראת לאה ורחל.

רחל זה עלמא דאתגליא ולא דאתכסיא
 מובא הרבה בספרים הקדושים שהעניין של רחל נקרא עלמא דאתגליא והעניין של לאה זה עלמא דאתכסיא. מה זה עלמא דאתגליא ועלמא דאתכסיא לעניין העבודה

שלנו בעולם הזה? בוודאי שיש בזה סודות גדולים אבל לעניין העבודה שלנו, רחל זה הכוונה שהקב"ה משפיע לנו שפע לעבוד אותו מתוך גילוי פנים. בשעה שאדם יכול לשבת וללמוד תורה ויש לו סיעתא דשמיא לעסוק במצוות, במעשים טובים ובתפילה - זה אומר שהנהגה עכשיו היא באתגליא ויש בזה עבודה גדולה מאוד.

אנו אוהבים ורוצים את העלמא דאתגליא
 ההנהגה של הקב"ה עכשיו נגלית עליו ויש בזה עבודה גדולה מאוד. כמובן שבזמן ההנהגה הזאת צריך לקחת את ההשפעה הזאת ולעבוד את הקב"ה בכל הכוחות, אבל אנחנו יודעים שיש עוד סדר שלם בהנהגה וזה הסוד של לאה שזה עלמא דאתכסיא, הכוונה שהאור הא-לוקי נסתר מאתנו ואנחנו עכשיו נמצאים במציאות של הסתרת פנים. בד"כ אנחנו אוהבים ורוצים יותר את העבודה באתגליא אבל אומר הרב מזידיטשוב זאת הכוונה 'וירא השם כי שנואה לאה' - לא לאה הפרטית שנואה אלא עלמא דאתכסיא, הכוונה שכל סדר העבודה והנהגה שהקב"ה מנהיג אותנו בהסתרת פנים - זה שנוא אצלנו, אנחנו לא אוהבים את זה וזה הסוד של לאה

בעולם הזה צריך לעשות מסירות נפש
 אומר הרב מזידיטשוב חידוש מאוד גדול: יש עבודה באתגליא ויש עבודה באתכסיא. בוודאי שהאדם היה רוצה שהעבודה באתגליא תהיה העיקר ועל זה אומרת לנו התורה: 'לא יוכל לבכר את בן האהובה על פני בן השנואה הבכר' אתה לא יכול לתת את הבכורה לאהובה מכיוון שבאמת לאמיתה העבודה באתכסיא יותר גבוהה מהעבודה באתגליא. כשאדם זוכה לעבוד את הקב"ה מתוך מצבי-האתכסיא זה יותר גבוה והוא פועל יותר מאשר כשהוא זוכה לעבוד בזמני האתגליא. מובא בספרים הקדושים שבכלליות יש כמה תיקונים בעבודה שלנו שאנחנו צריכים לתקן ולעבוד בעולם הזה ואחד מהם זה עבודה של מאמץ ומסירות נפש - אדם בעולם הזה צריך לעשות מסירות נפש, הכוונה להתאמץ. לדוגמא: אדם חושב שכשהוא יסיים לעבוד את הרחוב אז יחכה לו מישוהו שיבקש ממנו דו"ח על כל מי שעבר ברחוב, לכן הוא מסתכל על כל מי שעובר ברחוב מההתחלה ועד הסוף - צריך להתאמץ כנגד הרצון הזה - זה העבודה של האתגליא שזה ההתאמצות והמסירות נפש **התיקון שלך בעולם זה לא להתאבד!!**

העבודה של האתכסיא זה כשהקדוש ברוך-הוא נסתר ואז הרבה פעמים לא רק שאדם לא יכול לעשות שום דבר אלא אדם צריך להחזיק מעמד. שמעתי מהרב אליעזר ברלנד שליט"א שאמר פעם לבן-אדם: התיקון שלך בעולם זה לא להתאבד, אתה מניח תפילין לפעמים? זה כבר מצד הנוס. יש מצבים שאדם כ"כ בהסתרה שהוא כבר בקושי יודע איפה זה צד ימין ואיפה זה שמאל. העבודה בזמן של ההסתרה זה לקבל את ההנהגה של הקב"ה באהבה ובשמחה. כתוב ששורש כל השבירות, הכישלונות והחטאים של כל הדורות, נקרא 'אנא אמלוך', הכוונה שאדם רוצה לקחת את המלכות לידיים שלו. כל העניין של לאה זה למסור את המלכות להקב"ה, אבל באמת אדם לא יכול למסור את המלכות בשלמות להקב"ה בעולם הזה. בכל אדם יש 'אנא אמלוך' ואת זה אפשר לתקן עם הסוד של לאה, להמליך את הקב"ה גם בשעה שהוא מסתיר את הפנים מאתנו ואנחנו נופלים וככה בעצם אנחנו זוכים להמליך את הקב"ה ולתקן את האנא אמלוך

פינת ההתחדשות

הברור שלנו הוא שאסור לנו לטעות וללמד זכות על המעשים המקלקלים, אלה ודאי שאינם בסדר, אלא צריך לעשות הפרדה מחלטת בין המעשים והאדם עצמו. צריך ללמד שאם האדם הזה הגיע למקום שהגיע, פנראה שיש סבות, הוא אנוס ואני לא מבין מה השליחות שלו ומה הוא צריך לתקן, ואני מבדיל בין המעשים שלו לבינו.

(מתוך ספרי הרה"ג עופר ארז שליט"א)

בנסיונות כמו שלו. הצדיקים הגדולים הם אלה שזכו להשגה שכל יהודי יותר טוב מהם והמדרגות שלהם הן מתנת חנם, אם הקב"ה היה רוצה, ברגע אחד היה זורק אותם לשאול תחתיות. רבנו אומר שצריך ללכת כל היום עם כף הזכות, אפלו על רשע גמור. אבל מצד שני בספר המדות כתוב שמי שמלמד זכות על הרשע נקרא רשע, אם כן, כיצד זה מסתדר?

העצות בתקון המדות:
 ארבע מדרגות הענוה:
 יש מקומות שאם היו מורידים לשם צדיק גמור הוא היה חוטא פי כמה, לכן את הנשמות הכי גבוהות מורידים למקומות הכי נמוכים. כשאנחנו רואים אדם שעושה טעויות, אנחנו חייבים להסתכל עליו בכף זכות ולהגיד תודה על שאותי לא מעמידים

מוקדש לע"נ אבידן מורי בן מלכה הי"ו
 ולעילוי נשמת שרונה בת חיים ת.נ.צ.ב.ה